

РЕШЕНИЕ

№ 2717

гр. София, 23.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 28.03.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дилиана Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **12109** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. § 8 ПЗР АПК.

Образувано е по жалба на Г. С. А. срещу мълчалив отказ на областния управител на Област София да извърши административна услуга по Заявление с вх. № ОА23-19758/07.11.2023г., с което е направено искане за издаване на удостоверение за наличие или липса на акт за държавна собственост по отношение на поземлен имот с идентификатор 68134.4360.204, находящ се в [населено място],[жк], [улица].

Жалбоподателят моли оспореният отказ да бъде отменен като незаконосъобразен, тъй като административният орган неоснователно отказва да извърши поисканата административна услуга и по този начин пречатства защитата на правата на жалбоподателя в охранителното производство по чл.587 ГПК. В представената пред областния управител молба-декларация вече надлежно било удостоверено от районната администрация, че посоченият имот не е актуван като общинска собственост, няма общински характер и не е актуван като държавна собственост до 1996г. Посочени били свидетелите, които могат да бъдат разпитани в охранителното производство, приложени били документи, които позволяват в достатъчна степен да бъде индивидуализиран имота. Въпреки това ответникът не се произнесъл в срока по чл.57, ал.2 АПК, но и не изискал представянето на някакви допълнителни документи. Претендира присъждане на направените разноски. В съдебно заседание изложеното в жалбата и направеното с нея искане се поддържат чрез адв.И..

Ответникът по оспорването, чрез юрк.П. в съдебно заседание, моли за отхвърлянето

на жалбата. Възразява срещу прекомерността на заплатения адвокатски хонорар. Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима като подадена срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той засяга неблагоприятно, в преклузивния срок за оспорване, а разгледана по същество – неоснователна, по съображенията, изложени по-долу.

Не е спорно между страните и от доказателствата по делото се установява, че със Заявление с вх. № ОА23-19758/07.11.2023г. жалбоподателят е сезирал областния управител на Област София с искане за извършване на конкретна административна услуга - издаване на удостоверение за наличие или липса на акт за държавна собственост по отношение на поземлен имот с идентификатор 68134.4360.204, находящ се в [населено място],[жк], [улица], във връзка с молба-декларация, адресирана до нотариус И. Д., рег.№ 039 при Районен съд – София, за признаване на правото на собственост върху описания имот чрез извършване на обстоятелствена проверка по чл.587, ал.2 ГПК.

Съгласно чл.21, ал.3 АПК индивидуален административен акт е волеизявлението за издаване на документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права или задължения, както и отказът да се издаде такъв документ. Разпоредбата касае извършването на административните услуги, посочени в § 1, т.2 от Допълнителните разпоредби на Закона за администрацията - издаване на индивидуални административни актове, с които се удостоверяват факти с правно значение; издаване на индивидуални административни актове, с които се признава или отрича съществуването на права или задължения; извършване на други административни действия, които представляват законен интерес за физическо или юридическо лице; консултациите, представляващи законен интерес за физическо или юридическо лице относно административноправен режим, които се дават по силата на нормативен акт или които са свързани с издаване на административен акт или с извършване на друга административна услуга; експертизите, представляващи законен интерес за физическо или юридическо лице, когато нормативен акт предвижда тяхното извършване като задължения на администрацията на държавен орган или овластена организация.

В посочената хипотеза административният орган следва да разгледа заявлението, ако то е редовно, и да извърши административната услуга или да откаже да я извърши, ако не са налице предпоставките за това.

Попълването и заверяването на молба-декларация за обстоятелствена проверка е елемент от охранителното производство по чл.587 ГПК за снабдяване с нотариален акт и отказът за това, е волеизявление по издаването на документ от значение за упражняване на права или задължения по смисъла на чл.21, ал.3 АПК. Тези волеизявления представляват индивидуални административни актове и в това си качество подлежат на оспорване по реда на чл.145 и сл. от АПК, респективно - на съдебен контрол за законосъобразност.

Разпоредбата на чл.57, ал.2 АПК предвижда, че административният акт по чл.21, ал.3

се издава до 7 дни от датата на започване на производството. Според ал.3 на чл.57 АПК, когато издаването на акт или извършването на действие по ал.2 включва експертиза или за нейното извършване е необходимо личното участие на заинтересованото лице, актът се издава до 14 дни. Според ал.5 на чл.57 АПК, когато е необходимо да се съберат доказателства за съществени обстоятелства или да се даде възможност на други граждани и организации да се защитят, актът се издава до един месец от започване на производството, а според ал.7, когато трябва да се поиска съгласието или мнението на друг орган, срокът за издаването на акта се смята съответно продължен, но с не повече от 14 дни.

В конкретния случай се оспорва мълчалив отказ за издаване на удостоверение към молба - декларация за извършване на обстоятелствена проверка по чл.587 ГПК като според настоящия състав, приложимата разпоредба, определяща срока за произнасяне по подаденото от оспорващия заявление, е тази по чл.57, ал.2 АПК - компетентният орган е длъжен да се произнесе до 7 дни от започване на производството, тъй като жалбоподателят е представил изискуемите документи.

Страните не спорят, че до изтичането на този срок, както и до момента, областният управител не се е произнесъл по сезиращото го заявление, с което е формиран мълчалив отказ по см. на чл.58, ал.1 АПК, т.е. е налице подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт. Този отказ, съгласно разпоредбата на чл.149, ал.2 АПК, може да се оспори пред съда в едномесечен срок от изтичане на срока за произнасяне или най-късно до 14.12.2023г. Жалбата, по която е образувано настоящото производство е подадена на 12.12.2023г., въз основа на което съдът обосновава извод за спазване на преклузивния срок.

Видно от приложение към молбата-декларация /л.9 по делото/, районната администрация е удостоверила, че посоченият имот с площ по КК 574 кв.м е идентичен с имот пл.№ 686 по план, предхождащ кадастралната карта, а според действащия ПУП попада в кв.5 на м.“Люлин – главен център“. При проверка в актовете книги на Район „Люлин“-СО не са установени АДС до 01.06.1996г. или АОС след 01.06.1996г. Същевременно е посочено, че имот пл.№ 686 /ПИ с идентификатор 68134.4360.204/ е собственост на А. А. по силата на Нотариален акт за дарение и по наследство като собственичката е уведомена по реда на чл.26, ал.1 АПК и същата е възразила срещу завземането на имота и сградата в него.

Във връзка с последното от ответника с писмо изх.№ ОА23-22398/14.12.2023г. /два дни след получаване на жалбата и един месец след изтичане на срока за произнасяне по заявлението на жалбоподателя/, преписката, образувана по заявлението е изпратена на директора на СДВР за извършване на проверка по случая като е посочено горното фактическо установяване. Същевременно е посочено, че за имота не се откриват данни за съставен АДС до 01.06.1996г. или след това.

Исканата административна услуга е по повод производство по чл.587 ГПК за издаване на нотариален акт по обстоятелствена проверка във връзка с чл.79 ЗС, с цел установяване на изискуемите предпоставки, сред които и тази, че придобиването на имота по давност не е забранено съгласно чл.86 ЗС.

Компетентен да извърши проверка относно правото на собственост на жалбоподателя е само и единствено нотариусът. Именно необходимостта в това производство да се представи документ, че имотът, за който жалбоподателят иска да се снабди с констативен нотариален акт, не е общинска или държавна собственост, обуславя интереса му от извършваната услуга. Придобиването на имот, който не е публична

държавна или общинска собственост по давностно владение е уреден от закона способ за придобиване на право на собственост. Извън компетентността на административния орган е да преценява наличието или отсъствието на предпоставките за придобиване по давност на имота, за който се иска удостоверяването, както и да се произнася по конкуренция на материални права, респ. да извършва проверка относно наличието на други титули за собственост и съответно да конституира и уведомява заинтересовани лица по реда на чл.26, ал.1 АПК. След като искането е направено от лице с установен правен интерес от извършването на поисканата услуга, административният орган дължи същата, и то при условията на обвързвана компетентност. В производството по извършване на административната услуга релевантен е фактът дали имотът е актуван като държавна собственост по реда на Закона за общинската собственост /ЗДС/. Доколко действително е осъществен фактическият състав на чл.79 ЗС и дали са налице пречки по смисъла на чл.86 ЗС за придобиването на имота по давност, следва да прецени единствено нотариусът в производството по чл.587 и чл.588 ГПК, а не административният орган. Отказът за издаване на исканото удостоверение на практика води до невъзможност за провеждане на обстоятелствена проверка и за удостоверяване на правото на собственост на жалбоподателя по реда на чл.587 ГПК като компетентен да признае или да отрече правото на собственост на заявителя е единствено нотариусът, който извършва обстоятелствената проверка. Що се отнася до административния орган, от когото е поискана административна услуга, той е длъжен да я извърши при наличието на редовна молба със съответните приложения и внесена такса. Услугата се състои в удостоверяване на определени обстоятелства, в кръга на компетентността на органа, по установения ред и форма. В конкретната хипотеза областният управител притежава правомощие единствено да завери молбата-декларация. В настоящия случай издателят на оспорения отказ е иззел компетентността на нотариуса да се произнесе по искането за издаване на констативен нотариален акт по обстоятелствена проверка, а именно последният е овластеният от закона орган, който е компетентен да прецени обстоятелството дали е допустимо претендираното нотариално действие - в този см. Решение № 6997 от 17.05.2012 г. по адм. д. № 10372/2011 г., IV отд. на ВАС, Решение № 6086 от 10.05.2018 г. по адм. д. № 5424/2017 г., III отд. на ВАС, Решение № 15039 от 28.11.2012 г. по адм. д. № 2848/2012 г., III отд. на ВАС и др.

По изложените съображения, съдът приема, че оспореният мълчалив отказ е незаконосъобразен, поради което следва да бъде отменен. На основание чл.173, ал.3 АПК, преписката следва да бъде върната на административния орган за извършване на съответните действия по издаване на удостоверение по заявление вх. № ОА23-19758/07.11.2023г., подадено от жалбоподателя.

При този изход на спора на жалбоподателя се следват разностите по производството, доказани в общ размер на 1010 лева, от които 10 лева за заплатена държавна такса по оспорването и 1000 лева за адвокатско възнаграждение. Последното съдът намира, че не е прекомерно, с оглед разпоредбата на чл.8, ал.3 от Наредба № 1/09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. С оглед представения договор за оказване на безплатна адвокатска помощ /л.33 по делото/ следва адвокатското възнаграждение да бъде присъдено на адв.И..

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.2, чл.174 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Г. С. А. мълчалив отказ на областния управител на Област София да извърши административна услуга по Заявление с вх. № ОА23-19758/07.11.2023г. за издаване на удостоверение за наличие или липса на акт за държавна собственост по отношение на поземлен имот с идентификатор 68134.4360.204, находящ се в [населено място],[жк], [улица].

ИЗПРАЩА преписката на административния орган за извършване на поисканата административна услуга в 7-дневен срок от влизане в сила на настоящото решение.

ОСЪЖДА Областната администрация на Област София да заплати на Г. С. А. сумата в размер на 10 /десет/ лева, представляваща разноси по производството.

ОСЪЖДА Областната администрация на Област София да заплати на адв.М. М. И., вписан в Единния адвокатски регистър с личен № [ЕГН], сумата в размер на 1000 /хиляда/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: